

LICHTGEDICHTEN

**VAN HOOP EN TROOST
IN DAGEN VAN ROUW**

TRIX VAN DER VEEN

Voorwoord

Als de dag van gisteren herinner ik me hoe mijn eerste gedicht ontstond. Ik was op reis. En plotseling kwam er een tekstregel in me op. Ik schreef die op en maakte op het ritme van die regel een gedicht. Dat bleek de verwerking van de reis te zijn.

Sinds die dag heb ik veel gedichten geschreven, over dingen die ik meemaak, vaak ook over de natuur.

Een jaar of wat geleden kwam er een nieuwe inspiratiebron bij: overlijden en rouw. Na het overlijden van mijn moeder kwam er een stroom van dit soort gedichten op gang.

En zo kan het gebeuren dat er, als iemand uit mijn omgeving overleden is, een gedicht over die persoon in me opkomt. Dat gedicht is dan bedoeld voor de nabestaanden en het is in een stijl die bij de overledene past. Het zijn dus heel uiteenlopende teksten, sommige religieus, andere niet.

De nabestaanden krijgen de tekst voor privégebruik en een enkele keer klinkt hij ook in de afscheidsdienst. En dat ontroert me dan. Al enige jaren maak ik ook teksten voor bidprentjes ter gelegenheid van Allerzielen. Die zijn nu juist bedoeld voor gebruik in de kerk.

Een kleine uitleg voor degenen die hier niet vertrouwd mee zijn: met Allerzielen – dat is 2 november – worden de overledenen van dat jaar herdacht in een kerkdienst. Daarbij krijgen de aanwezigen in sommige kerken een kaartje met een afbeelding en een tekst, ter nagedachtenis. Dat is dan een algemene tekst, niet over één persoon in het bijzonder.

In deze bundel staan beide soorten teksten: in deel 1 allerlei gedichten, waaronder ook teksten die ik heb gemaakt voor nabestaanden. En in deel 2 de teksten en een aantal van de afbeeldingen voor de bidprentjes.

Ik hoop met deze bundel mensen die een dierbare verloren hebben enige troost te kunnen bieden. U kunt de teksten in de privésfeer of voor een afscheidsdienst vrij gebruiken. Voor overige toepassingen geldt het copyright.

Trix van der Veen

Inhoudsopgave

- 3 Voorwoord
- 5 Inhoudsopgave

Vooraf

- 09 Kyrie
- 10 Universum
- 12 Aanwezig

Deel 1

- 17 Liefde komt tot leven
- 18 Doortocht
- 19 Nacht-vergezicht
- 21 Levensreis
- 23 Na-dagen
- 24 Liefde
- 26 Nachten van loslaten
- 28 Komm, süßer Tod
- 30 Bevrijd
- 32 Ademtocht
- 33 Loslaten
- 34 Vol-tooid
- 35 Tijd
- 36 Mourning
- 38 In Paradisum
- 40 Zielsverbondenheid
- 41 Voorbij alle pijn
- 43 Liefde en licht
- 44 Ooit
- 45 Stilte en verbondenheid
- 46 Dan
- 47 Er is een land
- 48-49 Stad van licht

- 97 Dankwoord
- 98 Bronvermelding

Deel 2

- 53 Broos
- 55 Vonkje
- 56 Bospad
- 58 Lichtbaken
- 60 Kleuren
- 62 Herfstkleuren
- 64 Herfstblad
- 66 Herfst
- 68 Kerkhof
- 70 Missen
- 72 Graf
- 73 Handen
- 75 Kaars
- 76 Rozen en licht
- 78 Brandende kaarsen
- 79 Zee van licht
- 81 Stilte
- 83 Naam
- 85 Engelen
- 86 Liefde
- 87 Verte
- 89 Land van weerzien
- 90 Levenspad
- 93 Brug
- 94 Sferen

Aanwezig

mijn wereld
is ingebed in

e e n r u i m e r e:

van vrijheid
en licht

heel veel

stralend

L I C H T

misschien
onzichtbaar voor mij
maar

a a n w e z i g

Liefde komt tot leven

liefde komt tot leven
in mensen,
reisgenoten,
op de weg door het leven

reisgenoten die elkaar kunnen steunen,
van elkaar mogen houden
en samen op weg zijn

maar ooit is die weg op aarde
voltooid en komt er een einde
aan de reis van iedere mens

mogen wij dan de liefde van deze mensen
blijven ervaren:
op een andere manier
en vanuit die dimensie
waar ze nu zijn,
voorbij de grenzen van de dood:

eindeloze

l i e f d e

ZIELSVERBONDENHEID

'Je mag gaan,' zei je liefste
en zachtjes liet je je lichaam los,
het omhulsel van zoveel jaren
dat nu niet meer hoefde.

Je ziel maakte zich vrij:
een zuchtje, een briesje, pluisje op de wind,
zachtjes zwevend, nauwelijks waarneembaar,
niet tastbaar meer op aarde,
maar in de geest innig met haar verbonden.

Jouw levensweg voltooid, de hare nog niet.

Maar zielsverbondenheid blijft,
is niet aan stof gebonden.
De liefde blijft bestaan,
is niet aan tijd gebonden.

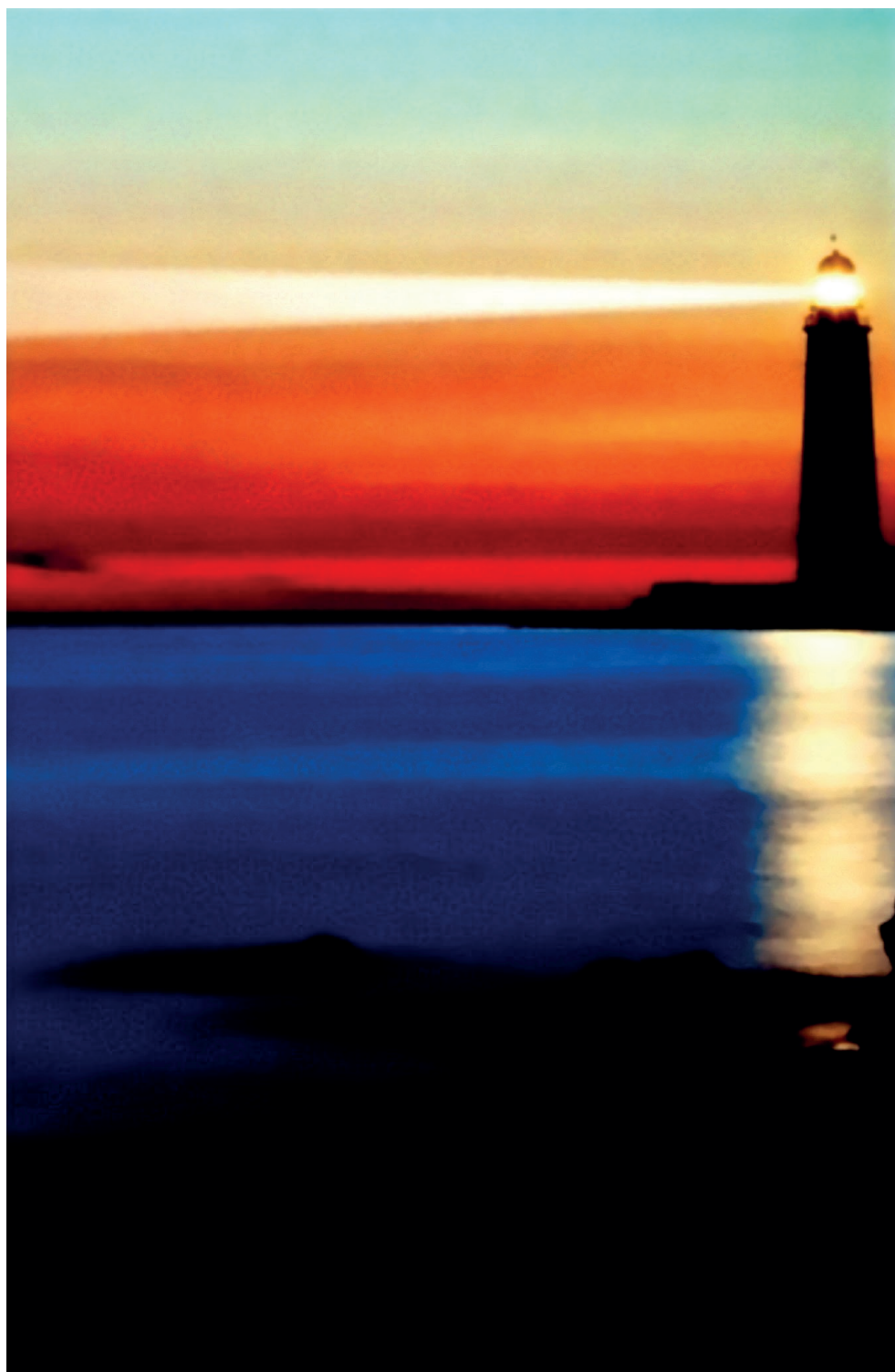
LICHTBAKEN

Leegte van gemis,
de avond is gevallen
nu jouw scheepje is weggevaren
om niet meer terug te komen.

Het leven is donker.
Licht, waar is licht?

God, geef een straal van Uw Licht
om mij de weg te wijzen
nu ik wankel en niet weet waar te gaan.

Help me het gemis te aanvaarden
en laat me Uw aanwezigheid ervaren
in uren van duisternis.

HERFSTKLEUREN

Rijk was je leven,
rijk waren wij met jou.
Je leven is ten volle geleefd:
lente, zomer, herfst en winter.
Alle kleurschakeringen van het leven
heb jij ervaren.

Dankbaar zijn wij voor
jouw aanwezigheid in ons leven,
veelkleurig palet van gebeurtenissen.

Nu je niet meer in ons midden bent,
voelen we het gemis.
Grijs zijn soms de dagen,
je afwezigheid valt ons zwaar.

Ons resten wel de herinneringen.
Laat die ons leven weer kleur geven,
de rijke, volle tinten van
dankbaarheid.

KAARS

Leeg is je stoel,
leeg is het huis,
je bent er niet meer.

Het licht in je ogen,
je warmte, je stem,
ze zijn er niet meer.

Een kaars staat te branden.
Het licht, stil en warm,
doet me aan jou denken,
aan waar jij nu bent.

Moge daar licht zijn,
een bovenaards licht,
dat jouw ziel omstraalt.

Laat iets daarvan mij bereiken,
een glimp helder licht,

troost voor ons op aarde,
handreiking van ver.

BRUG

Je bent de grens overgegaan
die het leven scheidt
van wat daar aan de andere kant is.

Je leven lang
heb je datgene gegeven
wat jij te geven had,
uniek mens,
schepping van God.

Nu ben je terug naar
je Schepper,
die jou welkom heet
in Zijn rijk van
liefde en vrede.